

C. W. Leadbeater

Bổn phận của chúng ta đối với thú vật

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net/>

Tạo ebook: Nguyễn Kim Vỹ.

MUC LUC

[Bổn phận của chúng ta đối với thú vật](#)

C. W. Leadbeater

Bổn phận của chúng ta đối với thú vật

Dịch giả : Thanh Nguyên

Trong khi quý vị cố gắng hết sức giúp đỡ các người xung quanh, quý vị đừng quên bổn phận đối với các sắc tướng của sự sống thấp hơn sự sống của nhơn loại. Để chuẩn bị thi hành phận sự này, quý vị phải tìm hiểu bản tánh của các em nhỏ chúng ta là cầm thú như quý vị tìm hiểu trẻ con, chúng cũng là em nhỏ nhưng ở mức độ cao hơn. Khi giúp đỡ một trẻ con, quý vị tìm cách ở vào địa vị của nó, đối với cầm thú, quý vị cũng tự đặt mình vào địa vị của chúng. Trong mọi trường hợp và đối với mọi sinh vật, bổn phận của chúng ta là thương yêu và giúp đỡ hầu cùng tiến mau đến thời hoàng kim, trong đó chúng ta sẽ hiểu biết nhau hơn và hợp tác chặt chẽ hơn trong Đại cuộc.

Không có một lý do nào mà các con thú nhà không được luyện tập để giúp người trong các công việc không quá sức chúng. Nhưng sự huấn luyện này cũng phải hữu ích cho chúng. Chúng ta luôn luôn phải nhớ rằng sự tiến hóa của cầm thú là một trong những mục đích thiêng liêng. Bởi thế, trong lúc ta cố gắng mở mang trí khôn chúng nó, chúng ta còn phải lưu ý chỉ tập chúng nó những tánh tốt mà thôi.

Nhiều thú vật nguồn gốc là thú rừng được giao phó cho ta như chó, mèo, ngựa v.v... để chúng ta thương yêu và điều dắt hầu độ chúng ra khỏi trạng thái hung dữ, và đánh thức ở chúng trí khôn, tình

thương và lòng tận tụy.

Trong công việc dạy dỗ này, chúng ta đừng ngăn chặn sự tiến hóa của chúng bằng cách tăng cường những bản năng hung tợn. Ví dụ, khi chúng ta tập con chó đi săn để giết các con thú khác tuy chúng ta giúp chúng nó mở mang trí khôn, nhưng chúng lại trở nên hèn hạ như thế, chúng nó thoái thay vì tiến, và chúng ta giúp cho nó ít mà hại chúng nó nhiều. Việc này cũng xảy ra khi chúng ta tập một tánh hung tợn cho một con chó để giữ gìn nhà cửa hay đồn điền.

Ngoài ra, khi đối xử nghiêm khắc và tồi tệ với thú vật, ta có thể phát triển trí khôn của chúng vì chúng cần vận dụng trí khôn để khỏi bị đánh đập. Như vậy, chúng cũng tiến hóa nhưng những tánh xấu lại phát sanh ở chúng như sự sợ hãi và sự giận dữ. Do đó, khi chúng đầu thai làm người thì nhơn loại này khởi hành với tánh sợ hãi và oán hận bẩm sinh, một gánh nặng mà nó phải mang lâu trên đường tiến hóa. Vì vậy nhơn loại không được thanh cao, tận tụy, thương yêu và dịu dàng, nghĩa là thiếu những đức tánh mà nhơn loại phải có một cách đương nhiên nếu con người biết làm tròn phận sự mình đối với loài cầm thú.

Chúng ta cần có những phận sự khác đối với các sắc tướng thấp hơn sắc tướng cầm thú: Tôi muốn nói loài tinh chất đang sinh sống xung quanh chúng ta. Chúng nó tiến hóa nhờ tác động của tư tưởng, cảm xúc, dục vọng và tình cảm của chúng ta. Thật ra, chúng ta không phải cố gắng nhiều là vì nếu chúng ta trung thành với lý tưởng cao thượng thì chúng ta làm tròn phận sự của chúng ta rồi.

Trong mọi cuộc tiến hóa, Thiên ý đã định rằng sinh vật tiến cao phải trợ giúp những loài thấp kém, và giúp cho loài cầm thú được cá thể hóa [1] không phải là phận sự duy nhất của nhơn loại đối với chúng. Ở Châu Atlantide [2] nhơn loại còn được giao phó một phần lớn công việc đào tạo các loài thú, và vì họ không làm tròn phận sự của mình mà sự việc đã xảy ra hơi khác con đường đã dự trù. Họ phải chịu trách nhiệm, bởi những lỗi lầm của họ, về tánh hung dữ của loài thú ăn thịt, hằng ngày chỉ biết tàn sát những sinh vật khác. Họ không chịu trách nhiệm về tất cả các loài thú ăn thịt vì nhiều loài đã có trong loài bò sát khổng lồ từ thời lémurien rất xa xăm và con người không liên hệ gì đến thời này. Nhưng khi các thú bò sát này tiến thành loài có vú, ta có một trách nhiệm quan trọng vì loài này hiện nay giữ một vai trò chánh yếu. Đây là một cơ hội để ta tinh luyện các loài thú và diệt trừ những tánh hung bạo ở chúng. Vì loài người không làm tròn bổn phận đối với loài thú cầm nên họ phải chịu một phần trách nhiệm về những việc không hay đã xảy ra trên thế giới từ trước đến nay. Nếu họ tận tụy với phận sự có lẽ ngày nay không có loài thú có vú ăn thịt.

Đối với cầm thú, bấy lâu con người đã tỏ ra hung ác nên chúng mới tỏ ra sợ hãi và oán hận. Kết quả là con người tạo cho mình những nghiệp quả ghê gớm dưới hình thức bệnh tật và điên cuồng. Tuy nhiên, mặc dầu bị đối xử tàn tệ, không con thú nào tìm cách hại người nếu chúng không bị sát hại. Ví dụ, con rắn không bao giờ cắn người nếu nó không bị đập hay không sợ bị đập. Các thú rừng cũng thế, ngoài trừ một vài con thú xem người là món mồi, và chính trong các trường hợp này, chúng chỉ sát hại người khi nào chúng nó không tìm được những con mồi khác. Trừ trường hợp tự vệ hay bảo vệ kẻ khác, chúng ta không nên giết hại một sắc tướng nào của sự sống để đừng làm ngưng trệ công việc của Tạo hóa. Người Thông Thiên Học chân chính không bao giờ giết cá hay thú để ăn hay để lấy da, lấy lông làm áo mặc.

(Trích tạp chí Ánh Đạo số 13 năm 1969)

Chú Thích :

[1] Được thoát kiếp thú thành người (L.D.G.)

[2] Atlantide là một Châu lớn ở vị trí Đại Tây Dương bây giờ và đã sụp xuống biển sau nhiều trận hồng thủy vì nhân dân Châu này quá hung dữ. (L.D.G.)

Lời cuối: Cảm ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Nguồn: Thongthienhoc

Được bạn: NHDT đưa lên

vào ngày: 8 tháng 3 năm 2007